

Celek (událostný)

Pojem celku, který počítá s časovostí, jež charakterizuje „život“ (bytí) každého pravého celku, musí pracovat s příslušným intencionálním modelem, pro který ovšem platí, že každá okamžitá jsoucnost je významně spjata s časovým (tj. událostným) celkem tak, že sama v sobě (resp. sama sebou) zpřítomňuje jak to, co z události tohoto celku již proběhlo, tak to, co z ní ještě neproběhlo. Nazvěme to, co již proběhlo, „bylostí“ události-celku, a to, co ještě neproběhlo, její „budostí“. Nelze skutečně „myslit“, tj. myšlenkově uchopit „celek“, aniž bychom „reálně“ a „efektivně“ počítali s jeho bylostí a budostí (resp. správně: budostí a bylostí). Tak se pro nás stává prvořadým úkolem přezkoumat vše, co náleží k problému tzv. „budosti“ (zajisté platí totéž o „bylosti“, ale s tou se počítalo již dříve, i když otázky byly kladeny nesprávně; otázka po „budosti“ nebyla však položena vůbec, přesněji řečeno: již otázkou samou, pokud položena byla, bylo vyloučeno se na to, co „ještě není“, tázat jinak než jako na to, co přece jenom nějak „jest“.

(Písek, 070707-1.)